

Η νέα παγκόσμια οικονομικοκοινωνική πραγματικότητα οδηγεί σε μια νέα προσέγγιση του θέματος "κατοικία εντός πόλης". Το διαμέρισμα ως τόπος κατοίκησης, έναντι της μονοκατοικίας με πισίνα, μοιάζει σήμερα περισσότερο προσιτό, ενώ πολλές φορές επιλέγεται από άποψη ή ως τρόπος ζωής. Η αντίληψη του "πουλάω το διαμέρισμα για να χτίσω" αντικαθίσταται όλο και πιο συχνά από το "ανακαινίζω το ήδη υπάρχον". Παράλληλα, η συνεχής και ελεύθερη διακίνηση πληροφοριών για την αρχιτεκτονική, το design και την τέχνη, μέσω του διαδικτύου και των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, εξοικειώνει ένα ευρύτερο κοινό με τις παγκόσμιες και διαχρονικές αρχιτεκτονικές αξίες της απλότητας, της λειτουργικότητας, της ειλικρίνειας των υλικών, της εκμετάλλευσης του φωτός, αξίες τις οποίες ο αρχιτέκτονας καλείται να τις μετουσιώσει σε ιδιωτικούς χώρους με υψηλά αισθητικά κριτήρια.

comment

Σ' αυτό το πλαίσιο, στο διαμέρισμα απλοποιείται η διαρρύθμιση, με τα χωρίσματα να περιορίζονται στα απολύτως απαραίτητα, ενώ συχνά αντικαθίστανται από ελαφριά, κινητά ή/και διάτρητα διαχωριστικά, που αφήνουν το χρήστη να μεταβάλει ο ίδιος το χώρο του. Παράλληλα, όπου είναι δυνατό, διευρύνονται ή προστίθενται νέα ανοίγματα με σκοπό τη μεγιστοποίηση της εισροής του φυσικού φωτός και το άνοιγμα του εσωτερικού χώρου προς το αστικό τοπίο. Το μεπτόν, το τσιμέντο, χαρακτηριστικά υλικά της πόλης, δεν αποτελούν πια ταμπού, αφήνονται τώρα ανεπίχρηστα ή σκοπίμως προστίθενται μέσα στο διαμέρισμα, σαν μια δήλωση αποδοχής της ζωής στις μητροπόλεις. Ξύλο, όσο πιο κοντά στη φυσική του μορφή, λαμαρίνες που αφήνονται να οξειδωθούν, τούβλα ασοβάτιστα, σε συνδυασμό με εμφανείς μηχανολογικές εγκαταστάσεις συμπληρώνουν το παζλ, προσεγγίζοντας σχεδόν ένα νέο μπρουταλισμό. Σε πολυκατοικίες ηλικίας αρκετών δεκαετιών, παλιά στοιχεία ή υλικά, χαρακτηριστικά της εποχής κατασκευής τους συχνά επιλέγεται να διατηρηθούν. Ένα μωσαϊκό, ένας μαρμάρινος πάγκος, ένα περίτεχνο τζάκι, βρίσκονται στον ίδιο χώρο με καινούργιες κατασκευές, design αντικείμενα και έργα τέχνης θυμίζοντας την ιστορία του κελύφους που τα περιέχει. Ίσως σήμερα περισσότερο από ποτέ, μέσα από το σχεδιασμό, το διαμέρισμα γίνεται ο καμβάς πάνω στον οποίο μπορούν να συνυπάρξουν με απόλυτη ελευθερία τάσεις και στοιχεία, διαφορετικά ως προς το αισθητικό, πολιτισμικό, χρονικό και οικονομικό τους υπόβαθρο, εκφράζοντας κάθε φορά την προσωπικότητα του χρήστη που το βιώνει. |

The new global economic and social reality leads to a new approach to the concept of "city residence". The apartment as a place of habitation (compared to a "house with a pool") looks more affordable nowadays, and is often chosen as a lifestyle. The concept of "selling an apartment in order to build a house" is replaced more and more with the idea of "renovating the existing one". At the same time, the continuous and free circulation of information related to architecture, design and art through the internet and social media familiarises a wider audience with the global and timeless architectural values of simplicity, functionality, honesty of materials and exploitation of light. These are values that an architect is called upon to transubstantiate into private spaces with high aesthetic criteria.

comment

In this context, the apartment layout is simplified and the walls are limited to what is necessary – or replaced by lightweight, mobile and/or perforated dividers that let the user reform the space himself. In addition, where possible, openings are expanded or added in order to maximise the natural light and open up the interior space to the urban landscape. Concrete and cement, typical city materials, are no longer taboo; they are left uncoated or intentionally added to the apartment, like a declaration of acceptance of life in a metropolis. Wood left close to its natural state, metal left to oxidize, bricks left unplastered - coupled with apparent mechanical installations - complete the puzzle, almost approaching a new brutalism. In apartment buildings that are several decades old, original elements or materials are often preserved. A mosaic, a marble bench or an ornate fireplace, for example, may exist alongside new constructions, design objects and works of art, reminiscent of the history of the shell that contains them. Perhaps now more than ever, through the design, the apartment becomes the canvas upon which trends and elements of different aesthetic, cultural, temporal and economic backgrounds can coexist with absolute freedom to express the resident's individual personality. |